

at der synes jeg, Ministeren meget betydeligt overdriver. Forholdet er det, at det farlige vilde være, hvis man ikke var gaaet til at udbetale Understøttelser under disse særegne Forhold. Derimod er det noget underordnet, hvilken Form man vil bruge, og dér mener jeg, det er stor Tvivl underkastet, om man her er kommet ind paa en heldig Form, naar man er slaaet ind paa at lade alle disse overordentlige Understøttelser udbetale gennem Arbejdsløsheds-kasserne. Jeg tror i Virkeligheden, at baade Kasserne og det hele Samfund havde været bedre tjente med, hvis vi havde givet Kasserne et Tilskud, som havde bevirket, at de kunde gaa deres normale Gang, og saa havde fundet Former, under hvilke vi havde ordnet det sideløbende Understøttelsesspørgsmaal ad anden Vej. Og dér er ganske særlig Hjælpekasserne en værdifuld Hjælp i saa Henseende. I de større Byer viser det sig jo ogsaa, at de maa give betydelige Beløb ved Siden af de Tilskud, her er Tale om, netop gennem Hjælpekasserne, og her i København altsaa gennem den kommunale Afdeling af Understøttelsesforeningen.

Den højtærede Minister sagde, at Nævnet var enig med ham i de Betragtninger, han fremførte angaaende forskellige Spørgsmaal. Dertil vil jeg gerne gøre ham opmærksom paa, at de parlamentariske Medlemmer af Nævnet har udtrykkelig forbeholdt sig deres Standpunkt overfor Enkelthederne; et enkelt Medlem har sit eget Votum, men ellers har de øvrige parlamentariske Medlemmer udtrykkelig forbeholdt sig deres Stilling overfor Enkelthederne.

Det ærede Medlem fra Slagelse mener, at vi kunde have faaet den Kontrol, der her er Tale om, i Sommer, hvis vi havde arbejdet derpaa i Udvalget. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at det er absolut ikke mit Indtryk. Jeg tror ikke, at et eneste Medlem af Udvalget i Sommer havde den Mening, at der var nogen Vej frem dér, tværtimod, hver Gang vi pegede paa det Forhold i Udvalget, fik vi udtrykkelig at vide, at der var slet ingen Grund til at tale om det, det var saa fortræffeligt i alle Retninger, al den Tale om Misbrug var helt hen i Vejret. Nej, vi fik et klart Indtryk af, at man mente: Lad nu de Medlemmer komme sammen i Kommissionen og drøfte Forholdene, saa kommer der formodentlig noget bedre ud deraf. Og det er der ogsaa kommet.

Det er slet ikke Meningen at binde og baste Arbejdsløsheds-kasserne, jeg vil i det hele taget gerne sige til det ærede Med-

lem fra Slagelse (H. P. Hansen) — der maa ingen Misforstaaelse være imellem os —, at det er en Sag for sig, hvorledes man skal gaa frem under normale Forhold; men vi befinder os nu under helt andre Forhold, nemlig under Forhold, hvor der er Tale om den Ejendommelighed, at Understøttelsen i mange Tilfælde kan komme op imod og i enkelte Tilfælde op over det, som Medlemmerne har, naar de arbejder; dette er saa ejendommeligt, at der kræves nogle ganske specielle Regler, for at Opgaven overhovedet skal kunne løses og magtes.

Overfor denne Betragtning: Alle disse Misbrug er Bagateller, vil jeg i det hele taget gerne udtale, at det nytter ikke at sige saadan, hver Gang Misbrug bliver fremhævet. F. Eks. er Misbruget fra Havnearbejdernes Side blevet fremhævet, og det er en meget alvorlig Sag; at det er Tilfældet, kan ikke et eneste Medlem være uklar over. Saaledes kunde der paapeges det ene efter det andet, hvis man havde den fornødne Kontrol; at det er saadan, har Folk ude omkring i Landet Indtryk af, og ved ikke at indrømme, at saaledes er Forholdet, og ved ikke at sige: Lad os i Fællesskab finde en Form, under hvilken vi kan komme disse Ulemper til Livs, gør man flere uheldige Ting. Blandt andet frister man til at gøre noget saadant, som Havnearbejderne har gjort, man modarbejder den virkelig arbejdsløse og hans Interesser, og man bringer hele Arbejdsløsheds-kasseinstitutionen i Miskredit i Samfundet; det vil vi komme til at slaas med siden hen, og det bliver til overordentlig Skade. Derfor anser jeg Forholdet for at være dette, at de, som holder paa en skarp, ubetinget Kontrol under de Former, vi kan blive enige om, er de sande, virkelige Venner af Arbejdsløsheds-kasseinstitutionen.

Enkeltheder skal jeg springe over, ogsaa dem, som det ærede Medlem kom ind paa. Jeg kunde modsige ham paa flere Punkter, men jeg skal ikke optage Tingets Tid dermed, idet jeg mener, at vi kan drøfte det i Udvalget. Det ærede 8de Medlem for Hovedstaden (Ivar Berendsen) udtalte, at han var enig med mig i Grundlaget for hele det Arbejde, som Udvalget skulde paatage sig: at vi skulde anerkende, at der kunde være mange Spørgsmaal, som det var rimeligt at rejse, som skulde rejses siden, naar vi fik normale Tilstande, men nu under den ekstraordinære Situation skulde vi holde os til det ekstraordinære. Med Hensyn til Fremtiden sagde det ærede Medlem, at han skimtede, at der kunde blive en dybtgaaende Uenighed mellem det